

**CURTEA SUPRĂMĂ
DE JUSTIŢIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Nicolae Stroncea

(art. 326 alin.(1) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-1159/23

1-21185124-01-1ra-20072023)

Recursuri inadmisibile depuse până 01 septembrie 2023; Admisibilitatea în procesul penal a înregistrărilor efectuate de privați; Aprecierea instanței de apel în ceea ce privește vinovăția nu relevă că aprecierea probelor în instanța de apel este nerezonabilă; Consecințele constatării vinovăției unui avocat în comiterea unor fapte de corupție și conexe corupției.

03 septembrie 2025

Au judecat anterior cauza judecătorească

Prima instanță – Rodica Chistruga

Instanța de apel – Ion Talpă, Svetlana Șleahțițki, Oxana Mironov

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Nicolae Stroncea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Alexandru Negru,
Ghenadie Eremciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Nicolae Stroncea, născut în 1978 în or. Glodeni, a fost învinuit de trafic de influență în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

2. Nicolae Stroncea a fost apărat de avocatul Ludmila Spînu.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală. Nicolae Stroncea a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la trei ani de închisoare. Instanța de apel a admis apelul apărării, a redus pedeapsa cu închisoare la doi ani și a suspendat condiționat executarea pedepsei.

4. La 05 iulie 2023, procurorul Octavian Bodareu a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, și menținerea sentinței.

5. La 06 iulie 2023, avocatul Ludmila Spînu, acționând în numele inculpatului Nicolae Stroncea, a declarat recurs fără a invoca vreunul dintre temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. La 12 iulie 2023, și inculpatul a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală. Ambii au solicitat pronunțarea unei hotărâri de achitare.

6. Urmărirea penală a fost pornită la 25 octombrie 2021 și s-a finalizat la 15 decembrie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 16 decembrie 2021 – 24 februarie 2023. Instanța de apel a judecat cauza în perioadele 16 martie – 24 mai 2023. La 20 iulie 2023, dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

7. Nicolae Stroncea a fost acuzat că, în două rânduri, a pretins sume de bani de la soții Adrian și Mariana Negru, invocând că deține influență asupra unor magistrați și procurori implicați în cauza penală pornită împotriva lui Adrian Negru. Astfel, în septembrie 2021, acesta ar fi solicitat 1.000 de euro de la Mariana Negru, în schimbul determinării judecătorului Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, să dispună, în locul arestului preventiv, arestul la domiciliu. Din această sumă, 800 de euro i-au fost remiși de Mariana Negru, iar restul de 200 de

euro de către Adrian Negru, la 06 septembrie 2021. Ulterior, în calitate de apărător al lui Adrian Negru, Nicolae Stroncea ar fi pretins 5.000 de euro, susținând că poate influența atât procurorul din Procuratura raionului Glodeni, pentru a solicita o pedeapsă cu suspendarea executării, cât și judecătorul aceleiași instanțe, pentru a pronunța o astfel de hotărâre. La 21 septembrie 2021, după pronunțarea sentinței de către judecător, inculpatul ar fi primit de la Adrian Negru suma de 3.000 de euro, urmând ca diferența de 2.000 de euro să îi fie remisă după expirarea termenului de atac. Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

b. Probatoriul

8. La 19 octombrie 2021, ora 10:30, Adrian Negru a depus la Centrul Național Anticorupție un denunț împotriva avocatului Nicolae Stroncea, acuzându-l că a pretins sume de bani pentru a obține hotărâri judecătorești favorabile în cauza sa. Potrivit denunțului, aceste fapte sunt susținute de două înregistrări ale convorbirilor telefonice purtate între cei doi (f.d. 12, vol. I).

9. Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 19 octombrie 2021, din telefonul mobil marca „Lenovo” aparținând lui Adrian Negru a fost identificat un fișier audio conținând înregistrarea convorbirii dintre acesta și avocatul Nicolae Stroncea (f.d. 20-26, vol. I). Examinarea dispozitivului a relevat mai multe înregistrări ale discuțiilor telefonice purtate între cei doi, din care rezultă că Nicolae Stroncea insistă asupra stabilirii unei întâlniri în vederea transmiterii restului de bani pretinși. În cadrul acestor discuții, Adrian Negru a încercat să reducă suma solicitată, însă Stroncea i-a replicat că trebuie să se consulte și „cu Chișinăul” (f.d. 156-158, vol. I).

10. Martorul Adrian Negru a relatat că, la 28 august 2021, a fost reținut pentru 72 de ore de polițiști în satul Bolotina, raionul Glodeni. Soția sa a încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul Nicolae Stroncea, achitând suma de 7.000 de lei. Ulterior, inculpatul a pretins 1.000 de euro pentru a influența aplicarea unei măsuri preventive mai blânde, sumă achitată la 06 septembrie 2021, 800 de euro de către soție și 200 de euro de către martor. În aceeași zi, după acțiunile de urmărire penală, Nicolae Stroncea i-a comunicat că riscă între patru și opt de ani de închisoare, dar a menționat că poate influența procurorul și judecătorul din cadrul Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, pentru a obține o pedeapsă cu suspendare condiționată, contra sumei de 5.000 de euro. El a acceptat, iar la 21 septembrie 2021 a primit o sentință favorabilă, transmițându-i avocatului 3.000 de euro, urmând să plătească restul de 2.000 de euro după rămânerea definitivă a hotărârii. La 07 octombrie 2021, Stroncea l-a informat că a determinat procurorul să nu conteste sentința și a cerut plata diferenței, justificând că este „pentru mulțumirea procurorului”. Ulterior, l-a contactat repetat, solicitând restul de bani. Neavând suma integrală, el a depus la 19 octombrie 2021 denunț la Procuratura Anticorupție. A urmat o întrevedere la 20 octombrie 2021 în biroul

avocatului, unde Negru a încercat să-i predea 700 de euro din cei 2.000 rămași, sumă refuzată de Stroncea, care a cerut conversia în lei. În cursul urmăririi penale, Nicolae Stroncea l-a vizitat la domiciliu, discuțiile fiind înregistrate audio pe telefonul acestuia și ulterior preluate de procurori (f.d. 13-15, 160-161, vol. I).

11. La 03 noiembrie 2021, în cadrul unei interceptări autorizate, s-a consemnat întâlnirea dintre martorul Adrian Negru și avocatul Nicolae Stroncea în biroul acestuia, prilej cu care martorul a încercat să-i remită suma de 700 euro, parte din cei 2000 de euro rămași. În cursul discuției, inculpatul a solicitat ca suma să fie convertită în lei, cu intenția de a o prezenta ca „onorariu de succes” printr-un act adițional la contractul de asistență juridică. Ulterior, martorul a afirmat că știe că inculpatul nu a împărțit banii cu polițiștii, aspect negat de Stroncea, care a susținut că 1.000 euro ar fi fost transmiși polițiștilor drept „prejudiciu moral” și pentru a evita contestarea sentinței. Martorul a subliniat că suma de 3.000 de euro plătită anterior reprezenta o cheltuială considerabilă pentru el, în timp ce inculpatul a replicat că și-a îndeplinit obligațiile și onorariul convenit trebuia achitat integral. În final, suma de 700 de euro nu a fost primită de inculpat (f.d. 77-80, vol.I).

12. La 24 noiembrie 2021, în cadrul confruntării, inculpatul Nicolae Stroncea și martorul Ivan Albu, polițist și parte vătămată în dosarul lui Adrian Negru, au declarat că se cunosc doar din relații profesionale. Albu a negat că ar fi pretins sau primit bani, precum și orice întâlnire cu Stroncea. El a relatat că, în octombrie, o persoană cunoscută cu Stroncea l-a sfătuit să evite orice discuție cu Negru, care ar fi dorit să abordeze subiectul unor sume de bani pe care Stroncea susținea că i le-ar fi transmis. Din aceste împrejurări, Albu a dedus că Stroncea ar fi extorcat bani de la Negru. El a precizat că nu a avut întâlniri și nu a discutat cu Negru (f.d. 117-119, vol.II).

13. Martorul Andrei Gumeniuc a declarat că, la 03 noiembrie 2021, în jurul orei 16:30, a fost contactat prin Viber de Nicolae Stroncea, care i-a cerut să-i transmită lui Ivan Albu să nu se întâlnească cu Adrian Negru. Gumeniuc l-a sunat imediat pe Albu și i-a transmis mesajul. El a precizat că au apărut suspiciuni că Stroncea a primit bani de la Negru pentru a-i transmite lor. El a menționat că Albu nu s-a întâlnit cu Negru și că, în timpul examinării dosarului penal împotriva acestuia, Stroncea le-a propus să accepte sume de bani cu titlu de prejudiciu moral, însă ei au refuzat (f.d. 120-121, vol.II).

14. Martorii Negru Mariana (soția lui Adrian Negru) și Tatiana Știrbu (soacra lui Adrian Negru), au relatat că inculpatul Nicolae Stroncea a solicitat sume de bani pentru obținerea unei hotărâri favorabile în dosarul lui Adrian Negru. Ele au confirmat că au transmis în două tranșe suma de 1.000 de euro, o dată 800 de euro la data ședinței de judecată (proveniți dintr-un împrumut acordat de Tatiana Știrbu) și restul de 200 de euro ulterior. Totodată, Tatiana Știrbu a arătat că Stroncea a cerut 5.000 de euro pentru a soluționa cazul, dar știe că a fost remisă doar o parte din această sumă, respectiv 3.000 de euro, întrucât l-a însoțit pe Adrian Negru la

ședința de judecată (f.d. 113-114, vol.II, f.d. 119-121, vol.III).

15. Martorul Ion Vatamaniuc, unchiul lui Adrian Negru, a declarat că l-a însoțit pe acesta la ședința de judecată din 21 septembrie 2021. După ședință, a fost prezent când Adrian Negru a primit de la soacra sa suma de 3.000 de euro și a înmănat-o inculpatului Nicolae Stroncea. Martorul nu cunoaște dacă restul de 2.000 de euro a mai fost sau nu transmis ulterior (f.d. 115-116, vol.II, f.d. 128-129, vol.III).

16. Inculpatul Nicolae Stroncea nu a recunoscut vinovăția și în cadrul audierii în calitate de bănuț a declarat că pe cauza penală în privința lui Adrian Negru a solicitat doar achitarea sumei de 5.000 de lei pentru contractul de asistență juridică, suma de 1.000 de lei pentru cheltuieli, iar suma de 1.000 de euro a fost achitată la voința lui Negru pentru părțile vătămate, cu titlul de prejudiciu moral, pentru a nu contesta sentința cu apel.

c. Sentința

17. Prin sentința [Judecătorei Drochia](#) din 24 februarie 2023, Nicolae Stroncea a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la trei ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de patru ani. În baza art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța a dispus confiscarea de sumei de 4.000 de euro.

18. Instanța a reținut că Nicolae Stroncea a pretins 5.000 de euro de la Adrian Negru, invocând influența asupra procurorului și judecătorului din cauza penală a acestuia. Vinovăția inculpatului a fost probată prin declarațiile martorilor Adrian Negru, Mariana Negru, Tatiana Știrbu și Ion Vatamaniuc, procesele-verbale de confruntare cu martorii Adrian Negru și Ivan Albu, înregistrările audio-video și actele procesuale din dosarul lui Negru. Instanța a subliniat că pretinderea și acceptarea banilor, chiar fără exercitarea efectivă a influenței, constituie infracțiunea imputată, iar argumentele privind lipsa componenței de infracțiune au fost respinse ca nefondate.

19. Instanța a respins cererea apărătorului Ludmila Spînu privind constatarea nulității unor acțiuni de urmărire penală și anume procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigare: efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor, precum și excluderea probelor astfel obținute, reținând că acestea au fost efectuate cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală. S-a constatat, totodată, că, la finalizarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei, inculpatul și apărătorul său nu au formulat obiecții sau cereri în condițiile art. 251 și art. 313 Cod de procedură penală, neexistând temei pentru declararea nulității actelor procesuale. Probele administrate au fost supuse verificării și au fost confirmate în ședința de judecată, acestea demonstrând vinovăția inculpatului.

20. La individualizarea pedepsei, instanța a reținut că Nicolae Stroncea a săvârșit o infracțiune gravă de corupție, cu un grad sporit de pericol social, manifestat prin discreditarea autorităților și a serviciilor publice. Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu au fost reținute circumstanțe agravante. Ținând cont de criteriile legale de individualizare și de circumstanțele reale ale cauzei, instanța a apreciat că aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei nu este justificată.

d. Apelul

21. La 27 februarie 2023, avocatul Ludmila Spînu, în interesele inculpatului, a declarat apel. Ea a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii și caracterul contradictoriu al hotărârii primei instanțe, care ar conține erori de fapt și de drept. Declarațiile martorilor Adrian și Mariana Negru sunt neconsecvente, iar cele ale martorilor Tatiana Știrbu și Ion Vatamaniuc sunt irelevante, fiind întemeiate pe relatări din auzite. Avocatul a invocat nulitatea unor probe esențiale, inclusiv procesele-verbale și ordonanțele privind examinarea telefonului mobil marca „Lenovo” și a CD-urilor „Artex”, obținute anterior începerii urmăririi penale și în lipsa unui specialist. Apelanta a contestat, de asemenea, proveniența și autenticitatea înregistrărilor audio, susținând că nu este demonstrat că vocea ar aparține inculpatului. În plus, datele furnizate de Î.M. „Orange Moldova” contrazic declarațiile martorului Ivan Albu, existând contradicții majore între martorii acuzării cu privire la suma și scopul banilor pretins remiși.

22. La 24 mai 2023, [Curtea de Apel Bălți](#) a admis apelul avocatului Ludmila Spînu, a casat parțial sentința în partea individualizării pedepsei și i-a stabilit lui Nicolae Stroncea o pedeapsă cu închisoare pe un termen de doi ani, cu suspendarea executării acesteia în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de un an. Dispozițiile sentinței în latura confiscării speciale și a corpurilor delictive au fost menținute.

23. Instanța de apel a reținut că Nicolae Stroncea a pretins de la Adrian Negru suma totală de 5.000 de euro pentru a determina persoane publice din rândul procurorilor și judecătorilor să adopte hotărâri favorabile acestuia. Infracțiunea a avut caracter prelungit, plata fiind convenită în două tranșe: 3.000 de euro, transmiși în ziua pronunțării sentinței în cauza lui Adrian Negru, și 2.000 de euro, ce urmau a fi remiși după expirarea termenului de contestare a sentinței. Vinovăția a fost confirmată prin probe directe, administrate nemijlocit în ședința de judecată, inclusiv procesul-verbal și stenogramele convorbirilor audio din 17 noiembrie 2021 dintre inculpat și denunțator, din care reiese că inculpatul nu a negat primirea primei tranșe, referindu-se la aceasta ca „onorariu de succes” și „mohorici”, exprimări ce indică insistența și implicarea sa în exercitarea influenței asupra factorilor de decizie în cauza penală vizată.

24. Instanța de apel a respins alegerile apărării privind nulitatea unor acțiuni de

urmărire penală și măsuri speciale de investigație, specificate la pct.9), reținând că acestea au fost efectuate cu respectarea dispozițiilor legale și ulterior autorizate de judecătorul de instrucție, fără a se identifica temeiuri de nulitate sau inadmisibilitate a probelor. S-a constatat că inculpatul și apărătorii nu au contestat aceste acte în termenul și modalitatea prevăzute de art. 251 Cod de procedură penală, invocând neregularități abia în faza de judecată, fără a formula obiecții la terminarea urmăririi penale și fără a prezenta dovezi ale vreunei încălcări a legii de către organele competente. În aceste condiții, instanța a apreciat că probele administrate au fost legal obținute, verificate în ședințele de judecată și confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, comiterea faptei de către inculpat.

25. Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a reținut că pedeapsa de trei ani de închisoare cu executare este disproporționată față de circumstanțele concrete și de profilul personal al inculpatului. Infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, este una gravă, însă inculpatul se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, nu există circumstanțe agravante, iar conduita sa, înainte și după faptă diferă, indică șanse reale de reeducare în libertate. În aceste condiții, scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a închisorii, motiv pentru care pedeapsa a fost redusă la doi ani de închisoare și, în temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pe un termen de probațiune un an. Decizia motivată a fost pronunțată la 16 iunie 2023.

d. Recursul

26. La 05 iulie 2023, procurorul Octavian Bodareu a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței. Procurorul a susținut că instanța de apel, fără vreo motivare, a anulat aplicarea pedepsei complementare în baza art. 65 din Codul penal - interdicția de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de patru ani. Procurorul a subliniat că condamnatul a comis o infracțiune gravă, profitând de funcția de avocat pe care o exercita, cu pericol social sporit, prin discreditarea și compromiterea activității autorităților statului, a puterii și serviciilor publice. Procurorul apreciază că suspendarea parțială a executării pedepsei nu corespunde scopului de reeducare și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

27. La 06 iulie 2023, avocatul Ludmila Spînu, în numele inculpatului, a declarat recurs, fără a indica vreun temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Apărarea solicită casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Avocatul invocă argumente identice cu cele formulate în cererea de apel, indicând că instanța de apel a examinat cauza superficial, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor din apel.

28. La 10 iulie 2023, condamnatul Nicolae Stroncea a declarat recurs, întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând

casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, motivând că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. El a invocat caracterul contradictoriu al declarațiilor martorilor pe care s-a bazat condamnarea, lipsa unei examinări reale a argumentelor apărării în apel și respingerea nemotivată a demersului de reaudiere a martorilor. Nicolae Stroncea nu recunoaște primirea vreunei sume de bani de la Adrian Negru, susținând că activitatea sa a fost desfășurată exclusiv în baza contractului de asistență juridică.

29. La 20 iulie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. La 30 iunie 2025, procurorul Cătălin Scutelnic a depus referință. El a pledat pentru inadmisibilitatea recursurilor declarate de Nicolae Stroncea și avocatul său, Ludmila Spînu, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece, în ceea ce privește constatarea vinovăției, decizia contestată conține motive clare și legale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Cererile de recurs au fost depuse până la 1 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

...

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;”

31. Art. 65 alin. (3) Cod penal prevede următoarele:

„(3) Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a

ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.”

32. În perioada relevantă, art. 326 alin. (1) Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

33. Art.14 alin.(1) lit.d) din Legea cu privire la avocatură, prevede:

(1) Activitatea de avocat încetează:

d) în cazul în care avocatul a fost condamnat irevocabil pentru o faptă prevăzută de legea penală și incompatibilă cu normele deontologice ale activității de avocat.

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Recursurile examinate au fost declarat în mai de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

35. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

a. Recursul procurorului

36. Procurorul a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023, care se referă la deficiențele în motivarea hotărârii judecătorești și individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. În recurs procurorul nu contestă vinovăția, însă nu este de acord cu neaplicarea pedepsei complimentare conform art. 65 alin. (3) Cod penal de către instanța de apel, care nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal. Interpretarea sistematică a acestor temeiuri de recurs sugerează că orice critică adusă motivării pedepsei aplicate de instanță trebuie să fie examinată prin prisma art. 427 alin. (1)

pct. 10) din Codul de procedură penală. O interpretare potrivit căreia motivarea pedepsei aplicate poate fi examinată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală ar lipsi art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală de orice aplicabilitate practică, ceea ce este inadmisibil (încheierea nr. 1ra-1152/2023, § 21). Prin urmare, recursul depus va fi examinat doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală

37. Din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală rezultă că în recurs sunt reparate doar „erorile de drept”. Prin urmare, doar în cazul individualizării sancțiunii contrar prevederilor legale există temeiul de recurs prevăzut de pct. 10). Procurorul nu a menționat în recurs prevederile legale care au fost încălcate de către instanța apel atunci când a exclus din pedeapsa definitivă stabilită de prima instanță, pedeapsa complementară stabilită în temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal. Recurentul doar își exprimă dezacordul cu această decizie.

38. Completul reiterează, la ziua comiterii faptei incriminate, pedeapsa prevăzută pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal includea amenda sau închisoare. Doar pentru persoanele juridice legea prevede ca pedeapsă obligatorie și privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate. Totuși, art. 65 alin. (3) Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții putea fi dispusă, la discreția instanței de judecată, ca pedeapsă complementară, față de persoana fizică care a comis infracțiunea în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu. Aplicarea sau neaplicarea pedepsei complementare prevăzute la art. 65 alin. (3) Cod penal revine exclusiv discreției instanței de judecată. Completul de asemenea notează că condamnatului i-a fost aplicată efectiv o pedeapsă care nu prevede încarcerarea. Aceste circumstanțe cereau instanței de judecată să examineze cu cea mai mare atenție necesitatea aplicării față de condamnat a interdicției de a exercita o anumită activitate sau de a ocupa o anumită funcție. Curtea Supremă de Justiție reiterează totuși că o asemenea scăpare nu permite instanței de recurs să caseze decizia instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. Această normă a fost interpretată în mod similar în cauzele nr. [1ra-779/2023](#), [1ra-1198/23](#), [1ra-1487/23](#) și [1ra-1597/2023](#). Prin urmare, recursul nu se încadrează în temeiurile de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

39. Totuși, condamnatul a comis infracțiunea în calitate de avocat. Art.14 alin. (1) lit.d) din Legea cu privire la avocatură prevede că activitatea de avocat încetează în cazul în care avocatul a fost condamnat irevocabil pentru o faptă prevăzută de legea penală și incompatibilă cu normele deontologice ale activității de avocat. Este evident că comiterea unor fapte de corupție sau conexe corupției de un avocat este incompatibilă cu normele deontologice ale activității de avocat. Prin urmare, în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal de către un avocat, legiuitorul a introdus consecințe mult mai drastice decât privarea de drept conform normei penale, consecințe care survin indiferent de aplicarea art. 65 alin. (3) Cod penal.

b. Recursurile apărării

40. Recursul condamnatului a fost depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Pct. 6) se referă la motivarea deciziei instanței de apel, pct. 8) se referă la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii. Avocatul în cererea de recurs nu a invocat niciun temei de recurs, însă critică modalitatea de apreciere a probelor dată de instanțele inferioare. Din conținutul cererilor de recurs se constată că recurenții invocă doar motivarea deficientă a deciziei instanței de apel, argumente care urmează să fi examinate doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

41. Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Codul de procedură penală, subliniază că acesta se referă la motivarea deciziei instanței de apel și include cinci situații distincte:

- a) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- b) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- c) motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;
- d) dispozitivul hotărârii este expus neclar;
- e) instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

42. Recurenții au invocat în recursuri aceleași motive ca și în apel. Recurenții nu explică în detaliu care din cele cinci situații prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală sunt aplicabile prezentei cauze. Completul de judecată deduce din recursurile avocatului și a condamnatului situațiile a) și b). Având în vedere argumentele similare din recursurile declarate de avocat și de condamnat, instanța de recurs le va examina cumulativ prin prisma situațiilor a) și b).

43. Instanța de recurs reiterează că simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală, iar temeiul prevăzut la para. 40 lit. a) ar trebui interpretat ca obligând instanța de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia \(nr. 2\)](#), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate, printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).

44. Atât avocatul, cât și condamnatul Nicolae Stroncea, în cererile de recurs

nu menționează care argumente esențiale invocate în apel, au fost lăsate fără examinare de către instanța de apel. Din motivarea recursurilor declarate rezultă doar dezacordul cu aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel.

45. Completul de judecată constată că instanța de apel a examinat în mod motivat criticile formulate, reținând pe baza probelor administrate că Nicolae Stroncea a pretins de la Adrian Negru 5.000 de euro, din care a primit efectiv 3.000 de euro, în scopul de a influența funcționari publici pentru obținerea unei soluții favorabile într-o cauză penală. Analiza înregistrărilor audio și a stenogramelor confirmă insistența inculpatului pentru remiterea diferenței de 2.000 de euro, prezentând influența promisă ca fiind reală și realizabilă. Negările ulterioare ale lui Nicolae Stroncea privind atât solicitarea, cât și primirea banilor, sunt infirmate de ansamblul materialului probator, care atestă fără echivoc că acesta a acționat cu intenție directă, vizând determinarea unor funcționari să îndeplinească sau să omită acte de serviciu, iar suma primită a avut destinația de a asigura un rezultat favorabil în ancheta penală aflată în derulare.

46. Instanța de apel a respins cu o motivare suficientă demersul apărării privind audierea repetată a martorilor, reținând lipsa unei justificări referitoare la necesitatea și relevanța acestei probe. Martorii au fost audiați în fața primei instanțe, în prezența apărării, care a avut posibilitatea efectivă de a le adresa întrebări și de a verifica credibilitatea declarațiilor. În consecință, instanța de apel a apreciat corect că nu există motive pentru readministrarea probei și a valorificat declarațiile martorilor în aceeași manieră ca prima instanță, fără a le conferi o interpretare diferită. Acest fapt distinge această cauză de cauza [Dan v. Moldova](#).

47. Completul de judecată reține că, deși instanța de fond și apel nu au analizat în detaliu argumentul apărării privind inadmisibilitatea înregistrărilor provenite din telefonul denunțătorului, aceste probe au fost legal obținute. În speță, înregistrările au fost efectuate de Adrian Negru, cu propriul telefon mobil, înainte de raportarea cazului la CNA și de pornirea urmăririi penale. Codul de procedură penală nu interzice folosirea în procesul penal a înregistrărilor efectuate de persoane private, până la pornirea urmăririi penale, cu un scop legitim, cum ar fi cel de a se proteja, și când acest lucru poate fi considerat în mod rezonabil necesar. Folosirea în procesul penal a unor probe obținute în afara procesului penal nu este contrară nici art. 6 CEDO (a se vedea hot. CtEDO [Allan v. Marea Britanie](#), 2002, § 42; [Gafgen v. Germania](#), 2010, § 163) (de asemenea, a se vedea hotărârile [nr.1ra-19/2025](#), § 37, [nr.1ra-1280/2023](#), § 38). Astfel, completul constată că înregistrările convorbirilor, dintre Nicolae Stroncea și Adrian Negru, efectuate de către ultimul cu telefonul personal sunt admisibile. Solicitarea avocatului de excludere a probelor ca fiind dobândite cu încălcarea art. 94 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală este nefondată.

48. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile procurorului Octavian Bodareu, avocatului Ludmila Spînu și condamnatului Nicolae Stroncea împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 mai 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Alexandru Negru

Ghenadie Eremciuc